

తెలుగు కళాసమితి న్యూజెర్సీ, రాజాలక్ష్మీ ఫౌండేషన్ వారి కథలపోటీలో

500/- బహుమతి గెలుచుకొన్న కథ

బొమ్మ- తల్లిదండ్రులు తనకా పేరు పెట్టినం దుకు పురుషోత్తమ రావు సంతోషించని రోజు లేదు.

అందర్లనూ ఉత్తముడని అనిపించుకోవానికి అతడు పదే తాపత్రయం అంతా యింతా కాదు. చివ్వుడు బల్బ్ మంచి కుర్రాడిగా మేష్టర్లచేత మెచ్చపొందేడు. 'ఒరేయ్, నువ్వు సార్థక నామధేయుడివిరా!' అని ఎనిమిదో తరగతిలో తెలుగుమేష్టరు మెచ్చుకున్నప్పుడు పొంగిపోయేడు. వెడటిసారిగా తన కంత మంచి పేరు ఏరికోరి పెట్టినందుకు అమ్మానాన్నల పట్ల గౌరవం, అభిమానం పార్కుకొచ్చింది.

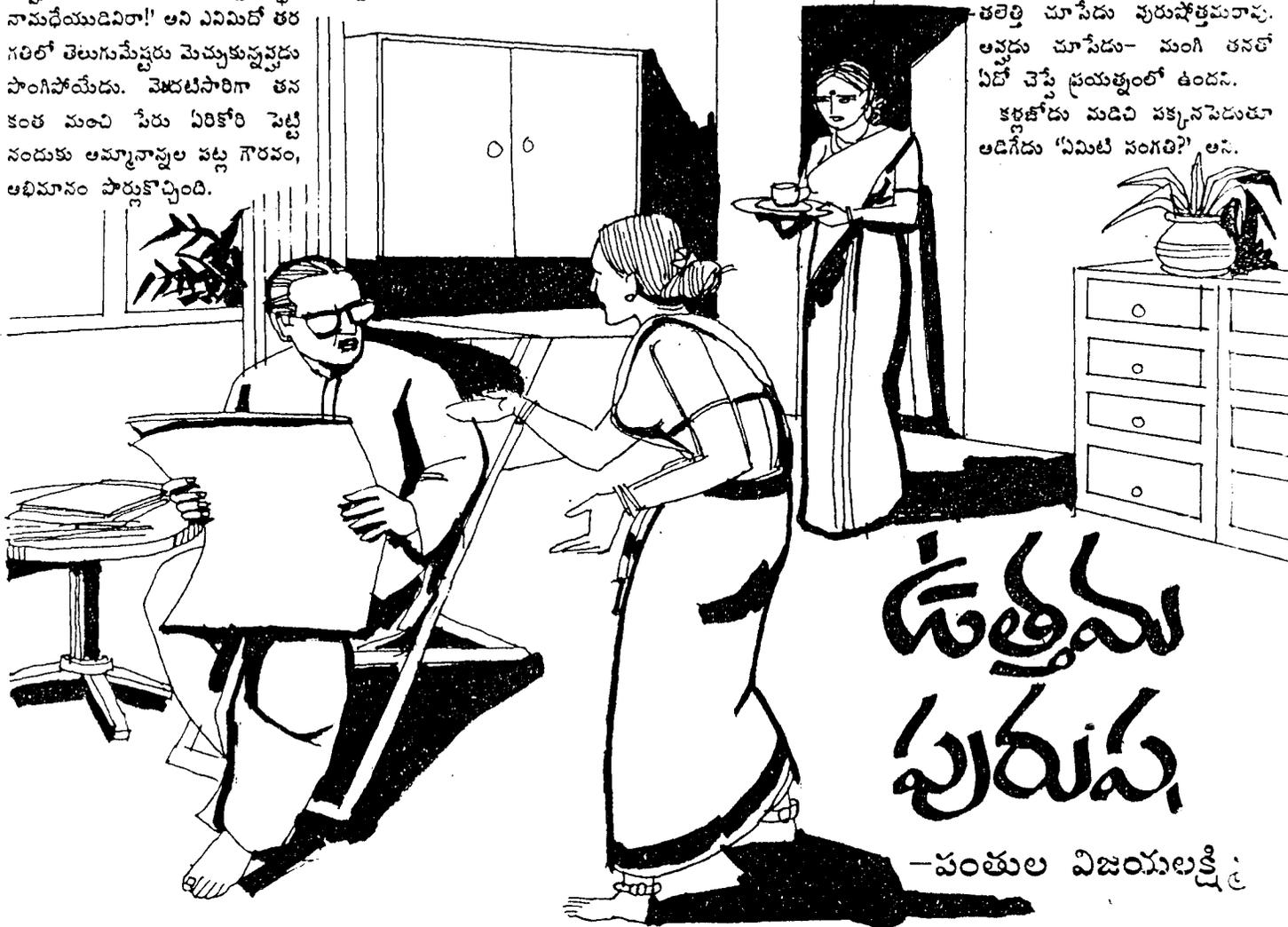
తర్వాతకావాలి కాలేజీలో మంచి న్నూడెంటుగా మన్ననలు పొందేడు. ఉద్యోగంలో చేరిక ఆఫీసులోనూ, బయటా కూడా మంచివాడని అందరికీ ప్రతిపాటుడయ్యేడు. మంచివాడిగా అనిపించుకోవడంలో ఉండే కైపు అంతా చని చూసేడు. ఆఫీస్ అనుభవించేడు. 'మరి యింత మంచితనం పనికి రాదు సుమా!' అని అల్మీయులెవరేనా హెచ్చరిస్తే నవ్వేస్తాడు. అన్నడు మాత్రం అతని మనసులో చివ్వు కలవరం బయలుదేరుతుంది. మంచివాడిగా ఉండటానికి ప్రయత్నించడంలో ఎంత కష్టం ఉందో గ్రహించడానికి అతను చాలా సార్లు పెద్ద మూల్యమే చెల్లించాల్సి వచ్చింది.

అయినా అతను వెనక్కి తిరిగి చూడ దల్చుకోలేదు. 'సత్యమేన జయింతు' అన్నట్టు ఎప్పటికయినా మంచే నిలుస్తుందనీ, గెలుస్తుందనీ అతను వాదిస్తూ ఉంటాడు. ఇది బొమ్మ. బొమ్మను పురుషోత్తమరావు వెలరోజులుగా బయటికి చెప్పకోలేని యిరకాటంలో పడ్డాడు. ఎటూ తేల్చుకోలేని నందిగంలో కొట్టుమిట్టాడుతున్నాడు. ముందుకెళ్లే నుయ్యి వెనక్కిళ్లే గొయ్యిలా ఉంది అతని పరిస్థితి. ఈ పరిస్థితికి కారకురాలు మంగమ్మ. మంగమ్మంటే పురుషోత్తమ రావు యింట్లో పనిచేసే పని మనిషి.

బలికి చెడ్డ మనిషి. తన పనేదో తను చేసుకుపోయే రకం. అందరి పనిమనుషుల్లా కాదు. వేళకీ రావడం, చకచకా పనులు చక్కపెట్టి వెళ్లడం-ఇస్తే వొడ్డనడు; ఇవ్వకపోతే కావాలనడు.

అలాంటి మంగమ్మ అడక్క అడక్క నోరు విప్పి పురుషోత్తమరావున ఒక సహాయం అర్థించింది. వెల రోజుల క్రితం ఓ ఉదయం పనంతా పూర్తి చేసుకుని యింటకి బయల్దేరుతూ ముందు గదిలోకి వచ్చి ఏదో చెప్పాలన్నట్టుగా నిలబడింది. పేపరు తిరగేస్తున్న పురుషోత్తమరావు ఆ సంగతి గమనించలేదు.

'ఏమిటి మంగీ ఏం యింకా ఆలా నించున్నావ్? అద్యాస్తేమేనా కావాలా?' భార్య గొంతు వినిపించి పేపర్లోంచి తల్లి చూసేడు పురుషోత్తమరావు. అన్నడు చూసేడు- మంగీ తనలో ఏదో చెప్పే ప్రయత్నంలో ఉండన. కళ్లకోడు మదిచి పక్కనపెడుతూ అడిగేడు 'ఏమిటి సంగతి?' అన.

ఉత్తమ పురుషుడు

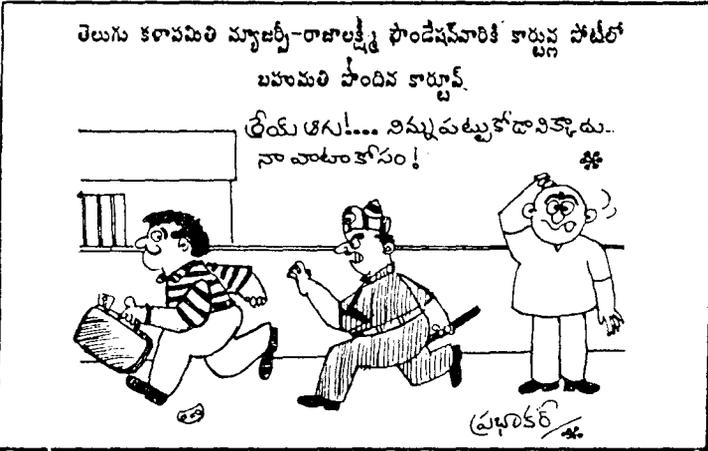
-పంతుల విజయలక్ష్మి

పక్షి గం మాటలు వాస్తవిక అవలంబించి అయ్యుంటుంది మంగి-

"అయ్యో గోరూ- కొంకంట నా రికా బిచ్చాం బాలా... మీకు తెలవండి రా... ఇంట్లో వంట పట్టలు... అది పాల వా పెరిమిట్ పెట్టెలు- మా యాదాబాదు బాప్టి బ్యాంక్ వరుకు పోవడం. కట్టేది పంకాలం... పెరిమిట్ బా కట్టినంతలో పేదాలు అయ్యుతుంటాయి... మీను కాదు పుంకావంటి పట్టించి మా యజమానికి తెలుసుకున్నా కొంకంట పక్షి పరావలం మా అడవిమీద యింట్లో దేవీడు పెరిమిట్ పెట్టెలు... నాలో అది కట్టి పాటా వాడే గోరూ... మీకు గాని వానికి బాగా అలవాటయ్యింది వాచో... అది కా వాచారాలం వాస్తవిక వా... ముక్కే పుంటాది... అంటే పక్షి పక్షి అయినా అది పేద వావని అనుకుంటాం... మా వాడ అంత దక్షిణి వాడ... మీకు పాపం మాట్లాడి తెలుసుకు... పక్షిమీద యింట్లోనా అంటే పెరిమిట్ యింకా కట్టిస్తాను... మాట్లాడు... ఇంకా ముందు చెయ్యక తప్పదు."

మంగి కోకిల పంకంటే పురుషోత్తమరావుకి చెప్పింది. 'తన పురుషోత్తమరావుకి తోచుకుంటే పెడు దుష్ట చేస్తాను' అంటుంటుంది తనకి. పక్షి మాటలు అది అర్థం చేసుకుంది. పక్షి ముందు చెప్పినట్లు.

వాలో ఇంకా ముందు పురుషోత్తమరావుకి అంటుంటుంది. 'పేదంటే మాట్లాడు... అంటే మీకు కండల యిలా చేసే బిచ్చం... రికా తెలిస

షాపులో వాయిదాల పద్ధతిమీద కావా లంటి యిప్పించగలడు. నాలుగయిదు వాయిదాలలో తీర్చేలా అయితే అయ్య కపోరు. ఊర్లో ఆ పలుకుబడి తన కుంది.

కాని... కాని, మంగి సంగతి చూస్తే- మధ్యవర్తిగా ఉండి వాయిదాల పద్ధతిమీద అరుపు యిప్పిస్తే తన పరుపు పోవడం భాయం. ఎందుకంటే నెల నెలా వంద కాదు- కనీసం పది పాతికా కూడా మంగి యివ్వగలదన్న నమ్మకం తనకు లేదుగాకలేదు- 'ఆ బాబు చాలా మంచోడు' అనిపించు కోవడం కోసం అది అడిగినా, అడక్కుపోయినా యిప్పటి వరకూ దానికి యిచ్చిన అద్వాస్తే ఎక్కువ. ఇప్పుడీ వ్యవహారంలో తలదూరిస్తే తను మునిగిపోవడం భాయం-

పురుషోత్తమరావుకి ఏమీ పాలుపోవడం లేదు. ఈ దెబ్బతో మంచివాడనే తన పేరుకి రవంత మచ్చ వచ్చి తరుంధనిపించి అతడు ఫిన్నడయ్యేడు. ఈ ఉపద్రవం నుండి తన కీర్తికి

విఘాతం రాకుండా ఎలా బయట పడాలా అని మార్గాలు అన్వేషించడం ప్రారంభించేడు. అడన్ యిదనీ చెప్పి కాలయాపన చేస్తూ ఎలా అయితేనేం ఓ నెల నెట్టుకోచ్చేడు. మరిక లాభం లేదు. మంగి ఒర్దిది రాసురాసు అది కమయింది. దానికి లోడు తన భార్య రికమెండేషను ఒకటి. నీట్లోంచి బయటపడ్డ చేపలా గిలగిలలాడి పోతున్నాడు.

"ప్రయత్నం చేసేను కానీ వాయిదా లమీద ఎవరూ యివ్వనన్నారే మంగి" అని చెప్పేద్దామనుకున్నాడు. వెంటనే ఆ మొత్తం తనని సర్దుబాటు చెయ్యమంటుండేమోనని భయం వేసింది. అంత మొత్తం ఆవు గానైనా సరే ఎలా యివ్వగలడు తను! ఇప్పుడానికి తన దగ్గర వుంటేకద? లోగడ మంచి తనపు కొరివితో తల గోక్కాని వజ్రపోయిన సంఘటనలు గుర్తొచ్చి పురుషోత్తమరావుకి భయం వేసింది.

ఈ అవస్థ నుండి ఎలా బయట పడాలా అని మఘనపడుతూ

ఉంటే సమస్య దూదిపించేలా ఎగిరి పోయింది-

అమకోకుండా ఆరోజు ఉదయం మంగి వచ్చి చెప్పిన విషయం విని అతను మనసులో 'హమ్మయ్య' అనుకున్నాడు.

ఆ రోజు ఉదయం మంగి ఎప్పటిలాగా కాక ముందుగా వచ్చింది. దాని ముఖం సంతోషంతో వెలిగిపోతోంది. వస్తూనే చెప్పడం మొదలెట్టింది. "అయ్యో గోరూ... నీన మంచి కబురు... మాకు మరిక ఫేసు కానే పనిలేదండయ్యా గోరూ... మా యాదాబాదు పెనిమిటికి- రూపాయిచ్చి లాటరీకొంటే ఫేసు వచ్చిందంట బాబూ... ఆదా కొత్తఫేసు ఆర్లింట్లో వుంచుకుని, పాతది మాకిచ్చినానీకే తెచ్చేడు బాబూ... ఎంతో కొంత, ఎన్నడో ఒకవర్షం మాకు కలిగితే యివ్వొచ్చు, నేడంటే మరేం పన్నెదన్నాడంది... అయితే మాత్రం ఆడి బుణం మాం వుంచుకుంటామేటి? మీ సర్లసినోటితో ఫేసు యిప్పిస్తానన్నారు... మీరు మంచోళ్లు కాబట్టి మీకాపెమ లేకుండా మా కొంకంటే వొస్తున్న వచ్చింది..." తనకు చేతనయిన భాషలో కృతజ్ఞతలు చెప్పింది మంగి.

పురుషోత్తమరావు ఏదో అందామనుకున్నాడు కానీ ఎంతో నోరు పెగలలేదు.

ఇంతకీ తను పురుషోత్తమరావు? ఉత్తమ పురుషుడా? దిన్నవ్వుడు తెలుగు టీవరు చెప్పిన పాఠం తలలో గింగిచ్చు తిరిగింది-

"తను క్షమ, ఎదుట మధ్యమ, ఎక్కడో ప్రథమ...."

మీ ఆయన చొక్కా జేబులు వెతికినందుకే దిన్న అంతగా కొట్టాడా? ఇంతకీ ఎంత దబ్బు వారికింది?"

"చచ్చు కాదు- ఆయన గర్ల ఫ్రెండ్ ఫోటో తెలికింది!"

★ ★ ★

"ఓ ఓరెట్ పుట్టే ఇవ్వవోయ్" రామ్ నడి గాడు శ్యామ్.

"చచ్చు మానేశావని విన్నాను"

"మచ్చుకొడి నిజమే- కాల్రాడం కాదు, కొనడం మానేశాను!"

ఇంటర్వ్యూ

ఒక హోటల్లో వర్కరు కోపం ఇంటర్వ్యూ జరుగుతోంది.

"ఇదివరకు ఎక్కడైనా పనిచేశావా!"

"చేశానండీ. వెంకాయమ్మ హోటల్లోనండీ."

"ఏమైనా సర్టిఫికేట్లున్నాయా?"

"సర్టిఫికేట్లు లేవు కానండీ చెంచాలు, గ్లాసులున్నాయండి."

- జి. కుమార్